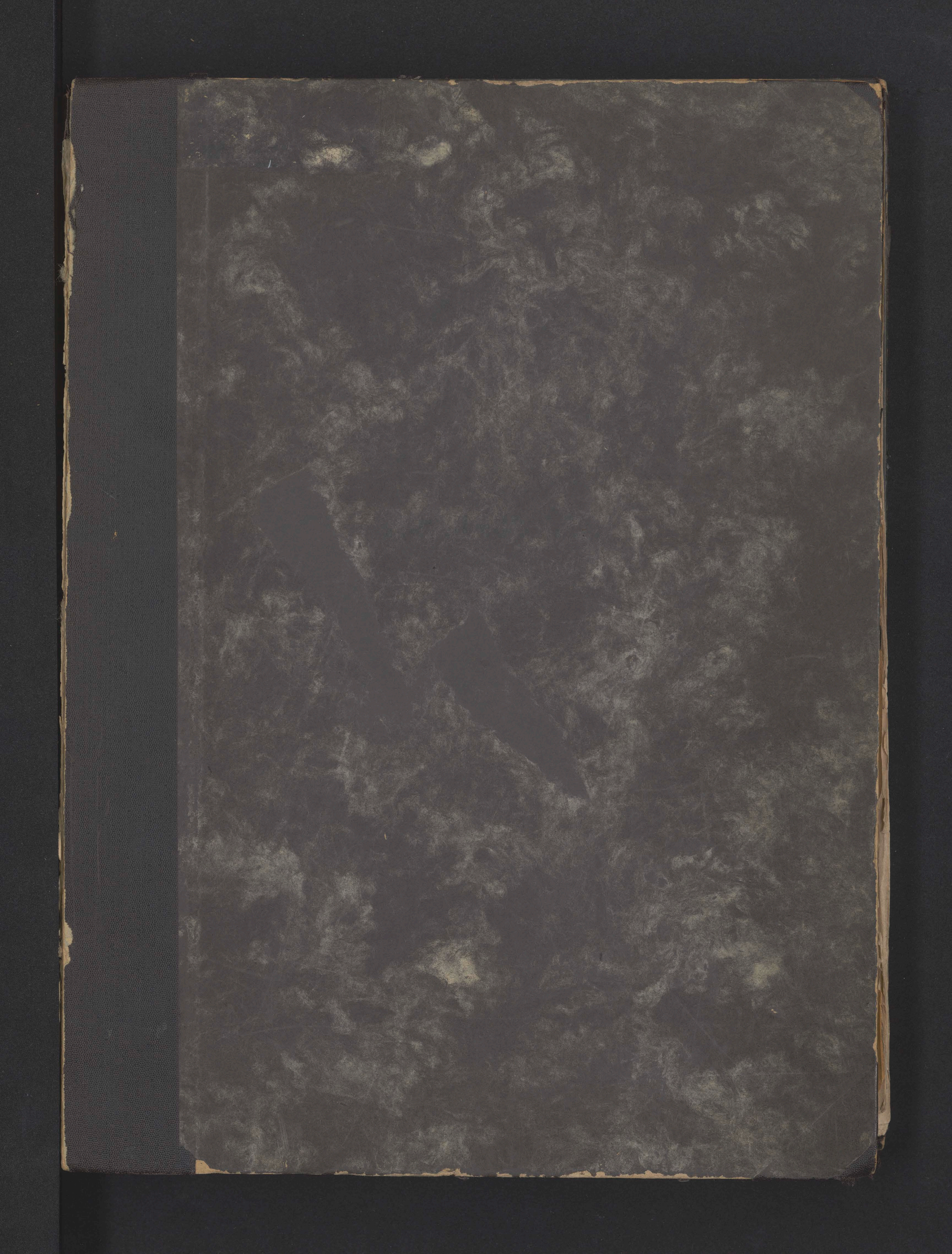



V
B
J
C
15033
III

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ МЫ ЕКАТЕРИНА ВТОРАЯ ИМПЕРАТРИЦА И САМОДЕРЖИЦА ВСЕРОССІЙСКАЯ,

и прочая, и прочая, и прочая.

Нашему Генералу, Лифляндскому, Естляндскому и Литовскому Генералу Губернатору Князю Репнину.

Обращая попеченіе наше о приведеніи въ благоустройство Церквей Римско-католическаго исповѣданія въ великомъ Княжествѣ Литовскомъ, и видя, что діоцезія Виленская осталась праздною, признали Мы впредь до подробнаго разсмотрѣнія учинить слѣдующія распоряженія:

Первое. Въ городѣ Вильнѣ быть Епископству Римскаго исповѣданія съ наименованіемъ Епископства Инфляндскаго, заключая въ семъ Епископствѣ всѣ тѣ приходы и Монастыри того закона находящіеся въ предѣлахъ Литовской Губерніи, которые прежде сего подчинены были послѣднему Епископу Виленскому.

Второе. Управленіе Епархіи Инфляндской, Всемилостивѣйше повелѣваемъ поручить Епископу Инфлядскому Коссаковскому, котораго усердіе и приверженность его къ пользамъ НАШИМЪ пріобрѣли особливое Монаршее наше благоволеніе, опредѣляя на содержаніе его по четыре тысячи рублей, изъ доходовъ Литовской губерніи.

Третіе. Сему Епископу для разсмотрѣнія дѣлъ относящихся до подчиненнаго ему духовенства, и которыя точно принадлежатъ до разбору духовныхъ мѣстъ, учредить подъ предсѣдательствомъ его Консисторію изъ нѣсколькихъ Каноников, на вѣрность Намъ присягнувшихъ и въ приверженности къ Имперіи НАШЕЙ неподозрительныхъ составленную, въ коей, естьли бы дѣло коснулось до сужденія мірскаго человѣка, требовать отъ гражданскаго правительства депутата, для присудствія въ Консисторіи по тому дѣлу, а кто судомъ сей Консисторіи и Епископомъ недоволенъ будетъ, тѣ могутъ приносить жалобы свои въ НАШЪ Сенатъ. За симъ

Четвертое. Опредѣленіе къ Монастырямъ настоятелей, а къ приходамъ поповъ и прочихъ духовныхъ Римской вѣры чиновъ въ Епархіи сей, принадлежитъ ко власти Епископа Инфляндскаго, которому разсмотрѣть о всѣхъ таковыхъ настоятеляхъ и попахъ, и тѣхъ изъ нихъ оставить, или вновь опредѣлить, кои въ подданствѣ НАШЕМЪ утверждены, и кои въ благонамѣренности къ пользамъ Нашимъ окажутся несомнительными, а времянно присылаемыхъ изъ за границы отрѣшать и впредь не терпѣть, запретя пріемъ оныхъ подъ опасеніемъ мірскаго суда за преступленіе въ неисполненіи указовъ верьховной власти.

Пятое: Повелѣваемъ вамъ строго наблюдать на основаніи изданныхъ для всей Имперіи НАШЕЙ узаконеній, чтобы не могли въѣзжать духовные люди въ границы великаго Княжества Литовскаго изъ чужихъ предѣловъ; и гдѣ таковые явятся, отсылать подъ стражею къ тамошнему гражданскому правительству, для поступленія съ ними по законамъ, а равнымъ образомъ и тѣхъ, кои безъ дозволенія таковыхъ принимать будутъ, предавать суду и поступать съ ними по строгости законовъ.

Шестое. Предписать: чтобы всѣ Монашескіе ордены завися единственно въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ отъ Епархіальныхъ Епископовъ своихъ и Консисторій ихъ, не дерзали навлекать на себя зависимость отъ какой либо духовной власти, внѣ Имперіи НАШЕЙ пребывающей, имѣть предосудительныя общему спокойствію отношенія, или высылать имъ доходы, подъ опасеніемъ мірскаго суда за преступленіе сего повелѣнія.

Седьмое. Отъ Епископа Инфляндскаго и прочихъ Губерніи Литовской, истребовать для представленія къ усмотрѣнію НАШЕМУ вѣдомости обстоятельныя о всѣхъ Монастыряхъ тоя церкви съ означеніемъ; которые изъ нихъ прямо въ благоугодныхъ и обществу полѣзныхъ упражненіяхъ обращаются; разумѣя просвѣщеніе юношества въ истинномъ почитаніи Творца и въ повиновеніи постановленной отъ него верьховной власти заключающееся, служеніе немощнымъ и призрѣніе помощи требующихъ: каковыя установленія должны вы сохранять; или же которые въ праздной жизни безъ всякаго ближнему пособія живутъ въ тягости міру, дабы Мы въ славу Божію и на пользу общества могли о всемъ томъ учредить наилучшимъ по возможности образомъ.

Осьмое. Подтверждаемъ о непринимании ни какихъ буллъ Папскихъ, или отъ имяни его писанныхъ посланій, повѣлевая отсылать оныя къ Генералу Губернатору, который разсмотря содержаніе ихъ, и особливо не находится ли въ нихъ чего либо несходственнаго съ гражданскими законами Всероссійскія Имперіи, и съ правами самодержавной власти отъ Бога Намъ данныя, обязанъ будетъ мнѣніе свое Намъ представлять и ожидать НАШЕГО на то повелѣнія. Сей указъ Нашъ имѣетъ быть обнародованъ въ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ; въ Церьквахъ же Римскаго исповѣданія для всенароднаго свѣденія оный выставленъ быть долженъ. Пребываемъ вамъ ИМПЕРАТОРСКОЮ НАШЕЮ Милостію всегда благосклонны. Данъ въ Санктпетербургѣ Сентября 6 дня 1795 года.

На подлинномъ подписано собственною ЕЯ ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою тако:

ЕКАТЕРИНА.

Z BOZEY ŁASKI MY KATARZYNA WTORA, JMPERATOROWA, Y SAMOWŁADNĄCA CAŁĄ ROSSYĄ.

&c: &c: &c:

Naſzemu Generałowi, Jnflantſkiemu, Eſtlantſkiemu i Litewſkiemu General Gubernatorowi Xiążęciu Repninowi.

Obracaiąc troſkliwość naſzą ku przyprowadzeniu do dobrego porządku Kościołow Rzymſko-Katolickiey Religij w Wielkim Xięſtwie Litewſkim, i widząc, że Dyecezya Wileńſka zoſtała wakuiącą, przyznaliś-My do dalſzego w ſzczegulnościach rozpatrzenia uczynić naſtępne Rozporządzenia:

1mo. w Mieście Wilnie ma bydź Biſkupſtwo Rzymſkiey Religij pod Jmieniem Biſkupſtwa Jnflantſkiego, zawieraiąc w tym Biſkupſtwie wſzyſtkie te Parafie i Klaſztory teyże Religij w Granicach Litewſkiey Gubernij znayduiące ſię; które dawniey pod zwierzchnością oſtatniego Biſkupa Wileńſkiego zoſtawały.

2do. Urządzenie Jnflantſkiey Dyecezyi nayłaſkawiey rozkazuiemy poruczyć Biſkupowi Jnflantſkiemu Koſsakowſkiemu, który życzliwością i przychylnością ſwoią ku dobru Naſzemu uzyſkał oſobliwą Naſzą Monarſzą Łaſkę, z wyznaczeniem na utrzymanie jego po Cztery Tyſięcy Rubli z dochodow Litewſkiey Gubernij.

3tio. Ten Biſkup dla rozpoznania ſpraw tyczących ſię zoſtaiącego pod dependencyą iego Duchowieńſtwa, i które iſtotnie podpadaią roztrząśnieniu Duchownych Juryzdykcyi, ma uſtanowić pod Prezydencyą ſwoią Konsyſtorz złożony z kilku Kanonikow na Wierność Nam przyſięgłych, i w przywiązaniu ku Jmperyi Naſzey nie podeyrzanych; takowy zaś Konsyſtorz w przypadku ſprawy tyczącey ſię ſądzenia Swieckiey Oſoby, ma potrzebować od Cywilnego Rządu Deputata dla zaſiadania w Konſyſtorzu w takowey ſprawie; a kto Sądem tego Konſyſtorza i Biſkupa nie będzie ukontentowany, ten może przynoſić ſwoie Załoby do Naſzego Senatu.

4to. Wyznaczenie przełożonych do Klaſztorow, a do Parafij Plebanow i innych Urzędnikow Duchownych Rzymſkiey Religij w tey Dyecezyi, należy do władzy Biſkupa Jnflantſkiego, którego jeſt obowiązkiem zrewidować wſzyſtkich takowych Przełożonych i Plebanow, i tych z nich zoſtawić, albo dopiero wyznaczyć, którzy w Poddańſtwie Naſzym ugruntowani, i którzy w dobrych zamiarach ku intereſsom Naſzym okażą ſię bydź nie wątpliwemi, tym czaſowie zaś przyſyłaiących-ſię z Zagranicy zkładać i napotym nie cierpieć; zakazawſzy przyimowanie tych pod karą w Swieckim Sądzie za przeſtępſtwo w niewypełnieniu Ukazow Naywyżſzey Władzy.

5to. Rozkazuiemy Wam nayściśley zaſtrzegać na mocy wydanych dla Całey Jmperyi Naſzey Praw, ażeby nie mogli wieżdżać Duchowne Oſoby w Granice Wielkiego Xięſtwa Litewſkiego z Cudzych Kraiow, gdzie zaś takowi pokażą ſię, maią bydź odſyłani pod Wartą do tamecznego Cywilnego Rządu dla poſtępienia z niemi według Praw, a równym ſposobem i tych, którzy bez dozwolenia takowych przyimować będą, oddawać pod Sąd i poſtępować z niemi wedle ſrogości Praw.

6to. Zalecić, ażeby wſzyſtkie Duchowne Zakony dependuiące ſzczegulnie w Wielkim Xięſtwie Litewſkim od Dyecezalnych Biſkupów ſwoich i Konſyſtorzow ich, nie ważyli ſię przyimować na ſiebie dependencyi iakieykolwiek bądź Duchowney władzy zoſtaiącey za Granicą Jmperij Naſzey, i mieć ſzkodliwe powſzechney ſpokoyności porozumienia, albo wyſyłać im dochody pod karą w Swieckim Sądzie, za przeſtępſtwo tego zalecenia.

7mo. Od Biſkupa Jnflantſkiego, i innych Gubernij Litewſkiey, rekwirowane bydź maią dla podania do uwagi Naſzey dokładne wiadomości o wſzyſtkich Klaſztorach tey Religij, z oznaczeniem: które z tych w ſamey rzeczy w dobrotliwych i powſzechności pożytecznych pracach ſprawuią ſię, rozumieiąc oświecenie Młodzieży w iſtotnym poſzanowaniu Stwórcy i w poſłuſzeńſtwie uſtanowioney od Niego Naywyżſzey władzy zawieraiące ſię, służenie słabym naſiłach, względow i pomocy wyciągaiących. Jakowe uſtanowienia powinni wy zachowywać, czyli też, którzy w próżniackim życiu bez żadnego bliźniemu wſparcia, żyią ciężarem powſzechności, ażeby My dla Chwały Boſkiey i dla pożytku powſzechnego, mogli o wſzyſtkim tym Urządzić naylepſzym, ile można, ſpoſobem.

8vo. Zalecamy nie przyimować żadnych Bull Papieſkich, albo imieniem iego piſanych Liſtów, rozkazuiąc odſyłać one do Generała Gubernatora, który rozpatrzywſzy Treść ich, a oſobliwie, czy nie nayduie ſię w nich cokolwiek nie zgodnego z Cywilnemi Prawami Jmperij Cało-Roſsyiſkiey, i z prawidłami Monarchiczney Władzy od Boga Nam danemi, obowiązany będzie zdanie ſwoie Nam podawać i oczekiwać Naſzego na to Rozkazu. Ten Ukaz Naſz ma bydź publikowany w Wielkim Xięſtwie Litewſkim; w Kościołach zaś Rzymſkiey Religij dla powſzechney wiadomości przybity. My zoſtaiemy Wam JMPERATORSKĄ Naſzą Łaſką na zawſze Życzliwi. Dan W. S. Peterburgu Mieſiąca 7bra 6. Dnia 1795. Roku.

Original Własną Ręką JEY JMPERATORSKIEY MOŚCI podpiſany w te Słowo:

KATARZYNA.

